

(GENÇLİK)

bir fikir olarak genç-sen'den bu yana nereden nereye geldik?

OZAN KAYA

CPE (*Contrat première embauche*) yani "işe alım yasası". Türkiye'deki "yetkin mühendislik, formasyon, TUS, GSS" yasalarına denk bir yasal düzenleme. 16 Ocak 2006'da Fransa Başbakanı Dominique de Villepin tarafından açıklanan yasa tasarısı ardından, Fransa'nın 50 üniversitesinden gençler sokaklara taşdı, alanlara sığmadı. 1 milyon öğrencinin blokaj (boykot) kararı almasına uzanan süreç, Paris'in banliyölerini savaş alanına çevirdi. Gençler, yüzlerini de sergilemekten imtina etmeyecek bir meşruiyet hissiyle yakıp yıktılar şehirleri. Ve yasa cumhurbaşkanlığı direğinden gerisingeri döndü. Okul boykotları, sürecin devamında liseli gençliğin yoğun desteği, gelecekle ilgili muğlaklaştığını hissettiklerinde çırpıncasına, gerektiğinde alevli kokteyllerle yapılan eylemlilikler ve zafer!

Fransa'da yaşanan tüm bu süreç içerisinde on ikiye yakın öğrenci örgütü etkin rol oynadı. Ancak bunlardan -özellikle- birisi vardı ki, en başat rolü üstlenmiş; tek başına yaptığı, 16 Mart 'üniversitelilere yönelik genel grev' çağrısıyla tam 1 milyon üniversiteliye alanları zapt ettirmişti: Fransa Öğrencileri Ulusal Birliği - UNEF.

UNEF, 1907 yılında kurulmuş bir öğrenci sendikasıdır. 1946 yılında Grenoble Şartnamesi kapsamında öğrencilerin "hakları ve ödevleri olan entelektüel bir işçi" olduğu Fransa yasaları tarafından tanımlanmış, bu doğrultuda öğrenciler tıpkı işçi/emekçiler gibi sendikal örgütlenme hakkı elde etmişlerdi. Yani UNEF devletin tanıdığı legal bir örgüttür. 1946 tarihinden sonra politikleşmiş, 1954 yılında başlayan Cezayir Savaşı'nda Cezayir halkının kendi kaderini tayin hakkını savunmuş ve barış eylemlerinde yer almıştır.

UNEF, Fransa'nın her üniversitesinde bulunan, en güçlü öğrenci sendikası organizasyonu konumundadır. Tüm konsantrasyonuyla öğrencilerin manen ve maddeten çıkarlarını savunmak üzere çalışma yürütmektedir. Fransa çapında tam 20.000 üyesi olan UNEF'in, hem bölgelerarası iletişimi sağlamak için hem de tüm üniversite öğrencilerine ulaşmak için hazırladığı her ay düzenli çıkan iki yayın organı da mevcuttur.

Fransa'da CPE yasası kazanımının kaynadığı vakitlere denk, Türkiye cephesinde de aynı küresel saldırının benzer bir ayağı yaşanıyordu. Ancak cılız birkaç eylemlilik dışında, Fransa'dakine benzer bir direniş oluşmadı.

Burada, kuşkusuz toplum reflekslerindeki farklılıklardan başlayıp, iki deneyimin gelişme biçimi-

ne değin bir dizi ayırt noktası ortaya koymak mümkün. Keza, toplum reflekslerini incelerken Aristo sınıfta kalacaktır. Örneğin Türkiye'de 12 Eylül askeri açık diktatoryasını anımsamadan, bugünü anlamak imkansız olacaktır. Darbe öncesi döneme damgasını vuran ve gençliğin aktif bir biçimde saf tuttuğu toplumsal muhalefet ve meşruiyet düzeyinden bugüne, bir hayli daralma yaşanmış olduğu çıplak gözle gözlemlenebilmektedir. 12 Eylül'ün, bu toplumda bıraktığı derin postal izleri, gençlik hareketini derdest etmiş, hızla büyük bir entegrasyona tabi tutulan ülke, ilerici-muhafız gençliğin 12 Eylül sonrası döneme ilişkin tüm değerlendirmelere "gitgide düşen muhalefet düzeyi" diye başlar olmasını kaçınılmaz kılmıştır. Bu kısmen 'dipsiz düşüş' ruh halinden bir çıkışı yakalamak için yine, yeni ve geniş bir cephe olarak Genç-Sen; "nasıl işçi sınıfının gücü üretimden geliyorsa, öğrencilerin de gücü okulların gerçek sahipleri olmalarından gelmektedir" diyerek yola koyuldu. Genç-Sen, işçi sınıfının grev silahı varsa, öğrencilerin de boykot silahı var, diyor!

Yeni bir mevzi olarak Genç-Sen!

Eğitim, üretim için ise; çoğu geleceğin işçileri olmayacak olsalar dahi, geleceğin işsizleri, pekala işçileri, emekçileri ve -nihayet- çoğunlukla genel iş kolları çalışanları olacak olan öğrencilerle işçi sınıfının 'kaderi' ekseriyetle bağlıdır.

Bu bağ, öğrenci gençliğin geniş bir mevzisinin inşasını ve öğrenci muhalefetini yeniden diriltme meselesini önümüze, ivedi bir biçimde çözülmek üzere dikmektedir. Burada "klasik anlamda solculuk"un etkisinin daraldığı yerde, bu yeni ve geniş cephenin özelliği öne çıkmaktadır. Öğrenci gençliğin sorunlarına gerçekçi çözümler üretmek ve gerçekçi çözümleri kitlelerle buluşturmak, Genç-Sen'in tam da önüne koyması gereken şeydir. Öğrenci gençliğin dertlerine deva olabildiği oranda, daha geniş bir kesime hitap etme ve yine daha geniş bir kesimi temsil etme hakkını elinde tutma şansı vardır. Burada önemli ayrıç, mikro ölçekli sorunlarla makro ölçekliler arasında bir denge kurabilme meselesidir. Örneğin bir fakülte'deki paralı öğrenci belgesi sorunu ile anadilde eğitim/öğrenim hakkının arasında bir bağ kurabilme meselesidir.

Ekonomik, akademik, demokratik dertlerine deva olduğunu gördükçe Genç-Sen'e gelecek ve geldikçe değişip-dönüşecek önemli bir kesim mevcuttur. Başörtüsüne serbesti isteyen Müslümanın da, en az Sünniler kadar dini inancının kabul görmesi-

ni isteyen Alevi öğrencinin de, anayasal hakkı olan parasız eğitim/öğrenim, sağlık hakkını alacak gençliğin de, okulların yönetiminde söz sahibi olmak isteyen öğrencinin de, anadilinde öğrenim isteyen Kürt'ün de, diplomalı işsiz olmak istemeyenin de, padersahtan bıkmış kadın öğrencinin de, resmi tarihten, müfredattan, ezberci-sınavcı marif sisteminden bunalmış öğrencilerin de dertlerine deva olmaya adaydır Genç-Sen.

Gerçekçi çözümlerini, fiili ve rutin bir kitle/değme faaliyeti aracılığıyla, öğrenci kamuoyuna iletebildiği oranda, daha fazla insana ulaşabilmesinin önünü de açacak, bu insanları özneleştirebilecektir. Çözümün adresi haline gelecek Genç-Sen, 'çözüm'e gelen öğrencilerin hayata bakış zaviyeleriyle, kendisinininki arasında önemli daralmalar gerçekleştirebilme şansını elde edebilecektir.

Genç-Sen, pekala bütün politik gençlik örgütüllüklerini de sendikal alanda yan yana getirmeye de adaydır. Çünkü Genç-Sen bu topraklarda bir ilktir ve -henüz- eşsizdir. Dolayısıyla alternatifsiz olduğu gibi, hiçbir örgütlenmeye alternatif oluşturmamaktadır da. Sendikal çizginin, siyasal mücadele çizgisiyle asimptod oluşturmaktan başka çıkışma ihtimali yoktur. Sendikanın üzerine inşa olmuş başkansı, taban inisiyatifine dayanan, katılımcı bir demokrasi anlayışının da cabası. Güç, gücü doğurmalıdır artık!

Genç-Sen bu yolun başındadır. Daha yürüyecek yolu, ve yürürken düzecek kervanı vardır. 15 Mart'ta üniversitelerden nispi temsil uyarınca gelen şube temsilcilerinin oluşturduğu Temsilciler Meclisi (TM) ilk toplantısını Ankara'da toplamış, örgüt olma yolunda önemli bir adım atmış; bini aşkın üyeye şimdiden ulaşmıştır. Henüz TC yasaları nezdinde tanınırlığı olmayan sendikanın yasal başvurusu yapılmıştır, ancak muhtemel kapatma davalarına karşı hazırlıklı olmak da zorundadır. Yani Genç-Sen'in öncelikli faaliyetlerinden birisi de, öğrencilerin sendikal örgütlenme hakkının yasalarda tanımlanır olması olacaktır.

Topladığı TM'de "Başka bir üniversite mümkün!" üst başlığı altında merkezi bir kampanya kararı alan sendika, Nisan ortalarında düzenleyeceği üniversiteler sosyal forumu ile de 'başka bir üniversite'den kastını ve muradını ortaya koyacaktır.

Merkezi-yerel faaliyet dengesini kurabilen ve sendikal-hak alıcı, emsaller yaratan mücadeleye daha fazla yaslanan bir Genç-Sen'in, önümüzdeki yılların siyasi gençlik mücadelesine damgasını vurması için bir neden varmış gibi görünmemektedir.